

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

12. An concordata Summi Pontificis cum aliquo Rege sint priuilegium; & an sint reuocata per Bullam Cœnæ? Ex part. 1. tr. 2. res. 96. aliàs 95.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76442](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76442)

in tota materia eius, vel in omnibus criminibus, vel omnibus causis civilibus, vel alia simili magna parte exemptionis, quia nunquam tales consuetudines fuerunt in Regnis Catholicis à multis annis introductæ, vel etiam inueteratæ, neque hoc authores canonum ignorabant: loquuntur igitur de consuetudine particulari, vt aperte patet ex cap. clericis, de iudic. & ideo aliqui authores, quando volunt defendere aliquas consuetudines Regnotum, cum consuetudine adducunt famam priuilegij, vt facit Philippus Probus in addit. ad lo Monachum in cap. si index laicus, de sent. excomm. in 6. num. 3. & Carolus Degrafsalius in Regal. Fran. lib. 2. c. 17. nam, vt recte obseruat idem Suarez vbi supra cap. 34. nu. 17. si cum consuetudine coniungatur constans fama, & traditio; antiqua seu immemorabilis, quod præcesserit priuilegium, & talis traditio integra probetur, videtur sufficiens vt talis consuetudo pro priuilegio reputetur: vnde ex his apparet, non esse admittendam doctrinam traditam ad Aluaro Velasco in praxi de partu. cap. 35. num. 11. vbi docet, consuetudinem immemorabilem valere, etiamsi sit præiudicialis Ecclesiæ; sed de hac

non ignorent multa per consuetudinem fieri contra libertatem Ecclesiasticam, quæ non puniuntur: sed quodammodo tolerantur, non ideo est quia consentiant, sed quia sine periculo maioris mali non possunt efficacius resistere, & ideo non consentiunt, sed permittunt. Ita ille. Ex his igitur apparet semper & absolute non esse verum dicere, quod si Papa tolerat aliquam consuetudinem, ergo consentit in illam. Vide Duard. in Bull. Can. lib. 2. can. 19. §. 8. n. 5. Bonacinam loco cit. §. 15. punct. 4. §. 1. n. 3. in fine. & Fagnanum in reffons. pro cens. Pauli V. fol. mibi 119. cum Aponte in reffons. pro cens. Pauli V. fol. 1. & 45. & Antonio Bonio in reffons. pro cens. Pauli V. part. 4. ad arg. 1. 1. & 12. fol. 73. & Collegio Bononiensi in reffons. pro liber. Eccles. n. 57. Vnde dum Percita vbi sub. cap. 24. n. 32. asserit, quod idem operatur tolerantia S. Pontificis, ac dispensatio, verum est si loquimur de tolerantia approbatiua, scus autem de permissiua. Vide Cochier de libert. part. 2. cap. 3. num. 8.

Sup. hoc inf. in Ref. 4. & late infra in Ref. 125. & late infra in Ref. 125. & late infra in Ref. 125.

Quæ hic est notatio summi Pontificis, & in eius notatiõnem.

RESOL. XII.

An concordata Summi Pontificis cum aliquo Rege sint priuilegia, & an sint reuocata per Bullam Cænarum Ex part. 1. tract. 2. Ref. 96. & alias 95.

§. 1. **D**Octus Iuriconsultus Gabriel Pereira in suo tract. de mens. Regia, p. 1. tract. 6. num. 3. & 4. partem tenet negatiuam: putat enim, ex concordatis non induci priuilegium, sed specialis contractus vltro, citroque obligatorius; & impugnat Suarez contra Regem Angliæ, lib. 4. cap. 24. num. 22. affirmatiuam sententiam docentem.

2. Sed Episcopus Antuerpiensis, Ioan. Malderos in part. 2. D. Tomæ, quest. 96. art. 4. fol. 4. 7. col. 1. sententiam Suarez, & merito amplexus est; Dico igitur, tales concordias habere vim cuiusdam priuilegij. Vnde inferendum est, quod, sicut priuilegium reuocatur ad libitum concedentis, ita pariter concordata. Et ita etiam docet nouissimè Layman in Theol. mor. lib. 4. tract. 9. c. 10. n. 3.

3. An verò reuocata sint per Bullam Cænarum, negatiue respondet Pereira vbi supra n. 24. Sed sententiam affirmatiuam docet Azor in sum. 10. 1. lib. 5. c. 12. vers. ex dictis, quam videtur probare Suarez loc. cit. n. 29. Sed, cum sit dictum, concordata concedi per modum priuilegij, asserendum est de dictis concordatis, id, quod diximus de priuilegijs supra in Ref. 6. vbi adduximus DD. partem negantem & affirmantem defendentes.

Quæ hic est supra Ref. 7. sed lege etiã alias eius notatiõnem.

RESOL. XIII.

An concordata cum Summo Pontifice possint postea reuocari à Principe laico?

Et quid è contra? Et an concordata inter Clericos, & seculares etiam in Concilio Provinciali factas nisi confirmentur auctoritate Pontificis, nihil operentur contra priuilegium immunitatis? Ex part. 1. tract. 1. Ref. 14.

§. 1. **Q**uo ad hoc non est eadem ratio Principis laici, quæ est Papæ, quia ille, si quid priuilegij & fauoris facit Ecclesiæ per aliqua concordata, vel priuilegia, omnino id facit Superiori, & non subdito, & ideo manet irrenocabile per illius potestatem, sed Papa quidquid fauoris, aut priuilegij facit Principi laico, cum semper faciat sibi subdito in spiritualibus, ideo semper remanet à se reuocabile, si

Sup. hoc supra in Ref. 4. & late infra in Ref. 125. & late infra in Ref. 125.

Sup. hoc & late infra in Ref. 125.